

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja trikrat na teden, vtorek, četrtek in soboto, ter velja po pošti prejemati, ali v Mariboru s pošiljanjem na dom, za celo leto 10 gold., za pol leta 5 gold., za četrt leta 2 gold. 60 kr. — Za oznanila se plačuje od navadne četristopne vrste 6 kr. če se oznanilo enkrat tiska. 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štampilj za 30 kr. — Dopisi naj se izvoje frankirajo. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Mariboru, v koroški ulici hišn. št. 220. Opraviništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v tiskarnici: F. Skaza in dr., v koroški ulici hišn. št. 229.

Kranjski deželni zbor — razpuščen.

V nedeljo je novo nemško ministerstvo nastopilo, in prvo delo njegovo je, da dobimo tudi mi Slovenci en udar. Kranjski deželni zbor je s cesarskim patentom 25. nov. 1871 razpuščen, nove volitve se imajo nemudoma pripravljati in novoizvoljeni deželni zbor kranjski se ima že 18. decembra t. l. sniti. Čas za pripravljanje volitev je torej jako kratek, treba iti nemudoma na delo, da sovražnik prej ne pride.

Kranjci imajo zdaj čast vseh Slovencev rešiti s tem, da trdno stojijo za svoje dozdanje narodne poslance, da se ne dajo zapeljati nemškutarskemu uradništvu, prusko-mislečemu filisterstvu in vladi, koja se ponaša s svojim nemškim imenom, kakor na posmehovanje nas Slovanov.

Med tem, ko smo mi drugi Slovenci v neposrednem boju z našimi protivniki v manjini, imeli so dozdej samo kranjski Slovenci narodni zastop, kterege so vsi Slovenci smatrali tudi kot svojega. Nemštvo, ki nas tare od vseh strani, na Kranjskem nam ni moglo usta zamašiti, od tam se je razlegal, bolj ali menj odločno, glas za večne in svete pravice našega roda. In zdaj hočejo Nemci in njih zavezniki, naši izrodki, še ta glas zadušiti; za to razpuščenje kranjskega deželnega zbora. Ako bi v volitvah na Kranjskem ne zmagali, zamašena so usta vsemu poldrugmilijonnemu narodu slovenskemu. Zato rodoljubi na delo, odločno, vsak na svoje mesto!

Pred štirimi leti, ko je bil kranjski zbor z enakim namenom od pritiskalca Slovanov na steno, Beusta, razpuščen na nove volitve, tačas so Kranjci možato stali za svoje pravice in si slavo pridobili po vsem pravičnem svetu. In zmagali bodo tudi denes, ako edini, neustrašljivi na delo ido, ako vsak domoljub misli, da je zmaga samo potem gotova, če vsak dela tako, kakor da bi zmaga ali žalostno pobitje odviselo od njega.

Sovražniki našega slovenskega roda, ki med nami žive, bodo vse žile napeli, da nas vržejo; rabili bodo zopet svoje najneugnusnejše laži in opravljaj; in nemška vlada jih bode podpirala z vso svojo silo, ker ona in njeni privrženci vedo, da jim gre za bitje in življenje. To je morda zadnje poskušanje nemškutarstva, zato bodimo pripravljeni odbiti vse napade!

V prvi vrsti je dolžnost vsacega zavednega rodoljuba, brez razločka stanu, da začne precej delati, podučevati, paziti na vse korake naših protivnikov. Silna potreba je, da se agitacija nikakor ne odlaga na zadnji čas, temuč še pred volitvijo volilnih mož naj se ljudstvo podučuje in naj nobena vas, noben kraj zapuščen ali nemškutarskemu rovanju prepuščen ne ostane. Že volilni možje naj bodo domači značajni možje. Zato je treba kolikor mogoče enotnega delovanja: naj se osnujejo povsod odbori, naj si delo razdele in naj ima vsak posameznik samo narodno stvar pred očmi, ne pazéč na osebo.

In če bode vse tako, potem je zmaga naša in podreni bodo nakani one svojati, ki je po krivih potih in z zavratno zvijačo izpodkopala pošteno prejšnje cesarjevo ministerstvo in se dovila do vlade; podreni bodo nameni onih, ki nemški gnoj kidajo po naši sveti slovenski zemlji, da bi jo pripravili rodovitno za prusko gospodarstvo in propad

Avstrije; in naposled vendar pride čas, ko bomo brez nemških jerofov sami gospodarji v svoji hiši! Torej k delu, kranjski Slovenci!

Dopisi.

Iz Prage. 25. nov. [Izv. dop.] (Shod federalistov.) Vem sicer, da na nemške kričače nič ne stavite in judovskemu nemškemu časnikarstvu vere ne dajete. Zatorej tudi vi in vaši častiti bralci veste, kaj imate misliti o kričanju in posiljenem posmehovanju, ki doni iz ustavovernega nemškega časopisja, češ, „federalisti so se blamirali, bilo jih je samo 40, nič niso opravili“ itd. Vendar naj vam zatrdim, da je ravno narobe resnica; konferencija federalističnih voditeljev je imela najlepši uspeh in prišli poslanci iz Morave, Slovenije, Tirola, Gornjeavstrijskega itd. so se vrnili polni upanja in prave zavednosti nepremagljive moči federalistične stranke, in gotovosti končne zmage naše zastave, ktere nečemo nikdar povestiti pred sovražnikom.

To dobro vem. Samo ob sebi se razume, da o vseh sklepih ne morem poročati in če bi mogel, ne bi smel niti hotel, ker morajo nekatere stvari pred protivnikom tajne ostati. To je gotovo, ponačljam, da se je dosegla popolna edinost, in da so dobili vsi udeležniki taka pojasnenja, ktera so jim zadostila.

Kar so nemški listi brbljavo po starobabje čenčali in poročali o tem shodu, to je sama judovska laž in neumna kombinacija. Da boste vedeli, kako taki ljudje poročajo, naj mi bode dovoljeno naslednje veselo dogodbico povedati.

Razen slovenskih poslancev dr. Costa, dr. Vošnjaka in Hermana, sta bila še dva druga Slovence slučajno tu v Pragi, ogledat si našo slavno slovansko metropolo, namreč dr. Muršec in kaplan Gomilšak, ktera se pa kot neposlanca se ve da posvetov udeležila nista. Naravno je pa, da sta zunaj na ulicah in na sprehajališčih s svojimi rojaki skupaj prišla.

Tukajšnji judovski dopisuiki nove in stare „Presse“ in drugih enacij listov, so hodili kakor zvesti psi tujim poslancem za petami, gledali kam gredo, kje stanujejo, od kletarjev, portirjev itd. pozvedavali. Misleč, da sta zadnje imenovana tudi dva poslanca, vpraša eden teh „šnofelesov“ nekega z njimi bodočega Slovenca kdo je oni stareji (dr. Muršec) Porednež mu odgovori: to je P. Greuter — in ko je potem M. privatno obiskal z drugimi vred znanega tukajšnjega slovanskega veljaka — brž ste v dunajskih listih brali, da je Greuter še posebej s Slovani konferiral. Nesramnost teh judov od „N. Fr. Pr.“ je tako velika, da je eden kar pristopil k enemu naših poslancev in ga vprašal: „wann haben Sie wieder eine Sitzung?“ — se ve da tudi primeren odgovor dobil. In ti ljudje so hoteli še vedeti tóste, sklepe, govore — a vse je samo judovska fantazija. Tako si na pr. poročali o veliko seji pri Lobkovicu. A jaz sem nekatere vprašal, — pa še niso vedeli za Lobkovicovo stanovanje. Isto tako so hoteli vedeti, da se pri nekterih vprašanih federalisti niso mogli zediniti — a slučajno se o onih vprašanih kakor pravijo, nikdo ni niti pogovarjal. Toliko da boste vedeli kaj je zaupati dopisom in telegramom, ki jih iz Prage donašajo nemški dunajski

tisti in njih repniki v kronovinah, in da znate oceniti, ali imajo potem tako „podučeni“ listi pravico soditi o „blamaži“ federalističnega shoda.

Kar sem že v zadnjem dopisu v „Slov. Nar.“ mogel in smel povedati, da so namreč zastopniki devetih dežel sprejeli česke fundamentalne članke, kteri so postali program federalistov, slovanskih in nemških, to potrjuje tudi včerajšnji „Pokrok“, kteri prorokuje, da se bode od zdaj misel federalizma v vse daljše kroge širila, ker se ne bode ustavil pred mejo, za ktero so postavili nekakvo Litavo.

Iz Trsta. 26. novembra. [Izv. dop.] Naši skrbni mestni očetje so vsi razbegani in bere se jim na obrazih, kakor tistim ljudem, ki že skoro dobljeno pravdo zopet izgubljajo. Naši italijanski propagandovci, kteri so v toliko sejah mestnega zbora pretresovali in organizirali svoj hvale nezaluzni magistrat, da bi po sklepu podelili takim ljudem uradniške službe, kteri prvič niso Avstriji, drugič pa hudi Lahoni, da bi mogli tu kak drug Rim naprčiti in vse neitalijanske narode v našem Primorju ob kratkem v Avstriji potopiti. Ker so statuti mestnega zbora tako osnovani, da je taka reč v zadevah prenarejenja v mestnem starešinstvu, potrjenja cesarjevega potrebna, spodletelo jim je. Mestno starešinstvo je pa to reč prezreti hotelo, in g. Hermet je s praznimi frazami opiraje se na „historično“ pravo mesta hotel besede vladnega komisarja popolnem pobiti, in ker nikakor ni hotel pojenjati, je vladni komisar vstal in vložil „veto“. — Kakor bi bila strela udarila, bilo je celo poslopje v oblake — uničeno in treba bode drugič zborovati.

Da pa drugi Slovenci čete znati, kako nas s svojo neumno politiko uničiti hočejo, povem še to: pri mestnih sejah je bilo tudi predlagano, naj bi se trdnjava, to je kastel ali grad nad mestom in drugi utrjeni kraji podrli, češ, slovenski okolični bataljon smo s pomočjo Möringa uničili, in ni se nam treba bati njih slovenskih pušk, ali trdnjave nam žugajo, torej še te morajo izginiti a računili so brez krčmarja. Zdaj ko jim se to ni posrečilo, hočejo, da okolica, ktera spodaj Krasa leži, vsa pod mesto spada, tako da bode v mesto računena in kot mesto z komisarijati in drugimi takimi nepotrebnimi uradi obložena. V mestnem zboru je dr. Nakič protestiral proti temu. Kakor sem iz zanesljivega vira izvedel, je g. Cegnark temu molčal in ni protestiral, on se je proti več narodnjakom v neki pivarni s tem izgovoril, da proti temu imajo okoličani sami protestirati.

„Cittadino“, kteremu je to trn v očeh, da je vladni komisar svoj „veto“ vložil pri seji o organizaciji mestnega zbora, se s poluradno „Triesterco“ vsak dan kavsa in tako se dva umazana lista vsak za svoje „načelo“, prvi za Italijo drugi za Prusijo potegujeta. Mi Slovenci, kterih je Trst, pa mirno gledamo, kako blato od njih pada in nam tla gnoji.

Iz Zagreba. 26. nov. [Izv. dop.] Hvala bogu, vendar se je enkrat mala izpremena v našem zamočvarenem javnem življenju prikazala. Magjaroni so imeli te dni svoj shod v Zagrebu. Po vladinej brei zbobnal jih je jecljavi baron Avrel Kušević skupaj. Sestali so se, naklonili so se, se ve da naj prej nazočemu ministru Pejačeviću, potem drugim vladnim glavašem. in nazadnje tudi

med seboj drug drugemu. Celi ta magjaronski shod ni nič drugega bil, nego epilog zadnjega našega sabora. Naši purani se že dolgo niso koruze nazobali, in zato so skupaj prišli, da zopet enkrat prav slišljivo zakamkamkajo. Magjaronski shod „počastili“ so s svojo nazočnostjo: minister Pejačević, ban Bedeković z vsemi svojimi velikimi in malimi „podčinjenimi“, vsi veliki župani, kolikor god jih stoji v našem političnem katekizmu zapisanih, in kot njih spremstvo nove imenovani županijski uradniki. Poleg teh „vladnih organov“ prišlo je pa tudi še veliko takih, ki sicer še niso imenovani, ki bi pa radi o prvej priložnosti za uradnike naimenovani bili. Bivši predsednik našega zadnjega sabora Vakanovič, bil je tudi v magjaronskem shodu za predsednika izbran, poznani popoldnešni Demostenes Hrvoić, s priimkom „izpiječtura“, pa za bilježnika. Živili!!! To je bil pravi „Ježuš-Marija“-parteitag! — V svojem, se ve da v Pešti cenzuriranem programu izrekli so magjaroni, — izvzemši druge stvari, ki se prav za prav same po sebi razumejo — da hočejo „nepremakljivo in odločno stati za nagodbo“ z Magjari leta 1868, sklopljeno. Narodnej stranki je kaj ljubo, da se niso za revizijo nagodbe izrekli, kajti samo pod to devizo se da pri nas vspešno v politiki delati. Tudi pred saborskimi volitvami so magjaroni posebno to naglasili, da vojuje pod zastavo nespremenjene nagodbe, in ravno to je bil vzrok, da je narodna stranka, naglasivša revizijo nagodbe, tako sijajno zmagala. Slepota magjaronske stranke je v velik prid narodnej stranki. Magjaroni smatrajo unijo trojedne kraljevine z Magjarsko tako nerazdružljivo, kakor siameška skup zrastena brata, ki bi se pa čem preje tem raje drug od drugega ločila, ker vesta kako nevarna je za obadva njihov zarastenost.

Inostrani časopisi, zlasti peštanski in dunajski, prinesli so brzojavno novico, da se je magjarska vlada z našo narodno stranko v pogajanja spustila, ter da je narodna stranka od svojih terjatev bog si ga vedi kaj vse popustila. Težko je o tem predmetu že denes kaj reči. Kdor pa misli, da se bo naša narodna stranka kar tako sem ter tje porivati dala, in od svojih terjatev kar na vatle popuščala ta jo krivično sodi; in dasi ravno bi morebiti voditelji narodne stranke kaj popustili — cesar pa ne moremo verjeti — narod od svojih tirjatev ne bode nikoli nič popustil! Magjaronski shod in njegov gori omenjen program ni nič drugega, nego po magjarskeji vladi poskušaj pritisk na popustljivost narodne stranke. Samo eno se da iz vsega tega nedvojbeno kot faktum ustanoviti: namreč to, da je Lonyay hrvatsko vprašanje v roke vzel. Mi na ravnost izrečemo, da nimamo nobenega upanja v vspeh začetih dogovaranj, kajti mi poznamo predobro naše Pappenheimere Magjare! Čuje se, ka bo nasledek

brezvezdušnega dogovaranja to, da se bodo nove saborske volitve razpisale. Hajdide! mi se jih ne bojimo. Naj Magjari kolikor god jim je drago svojega magjarskega boga, in vrh tega še vse bogove starih Filistejcev, in samega mehikanskega Pielipuelija na pomoč kličejo, svojej stranki večino v našem saboru le ne bodo prikričali. To jim damo pismeno. Mi smo tisti, ki imamo ono blago, ki bi ga Magjari radi od nas kupili; mi od Magjarov nimamo nič kupovati. Mi smojtisti, ki za to naše blago, če nas je volja ga z drugim blagom zameniti, ceno delamo; ugrabiti si pa to naše blago ne damo!

Iz Dunaja. 25. nov. [Izv. dop.] Auersperg, o katerem sploh pravijo, da je duševno precej ničla, menda je že toliko kakor minister. Zdaj pa, kje je ljubi rajhsrat? Kajti brez tega ni ustavovernega življenja, ni ustavovernega veselja. Samo še štiri tedne, do 31. decembra ima se po ustavovernem načelu „pravno“ davek pobirati, za kasneje mora v to rajhsrat dovoljenje dati. In kako ga bodo do tačas skupaj spravili? Ustavovercem to vprašanje pot na nemški obraz spravlja. Kajti če ga meni nič, tebi nič skličejo, imajo federalisti večino, in kako bode Auersperg s federalistično večino vladal? Pred tem se Nemcem koža ježi. Zato se morajo deželni zbori moravski, kranjski, in gornje-avstrijski razpustiti, ker so „nelegalni“, kar je sicer česki tudi bil Nemcem, ali ker na Českem ni upanja zmage, je nemška pravna vest široka dovolj, da se zadovolji z že razpisanimi direktnimi volitvami. Ali kako bodo volitve v razpuščenih deželnih zbora dovršene do 31. decembra? In če v razpuščeni zopet zdajno večino dosežejo kaj potem?

Vsa ta vprašanja bodo tako debelo padala po ustavovercih, da, ako bi tudi mogoče bilo po njih volji rešiti jih za enkrat, na zadnje morajo tako važna postati, da nemški ustavoverci ne bodo od njih udarca nikdar več okrevali. Nastane potem se ve da glavno vprašanje, ali bode potem iz te toliko tepene in po slepih vojene Avstrije, še kaj narediti.

Domače in slovanske novosti.

— Iz Ljubljane se nam telegrafira, da je Hohenwart v Novem mestu imenovan za častnega meščana. Živeli Novomeščani!

— Pod naslovom „Hlas ze Slovenije českým federalistom“ prinaša „Pokrok“, organ Riegerov, pismo nekega Slovenca, ktero naglašja edinostno postopanje vseh federalistov zoper Huno-Švabijo“ in pravi, da naša deklaracija mora biti zjedinenjena Slovenija. To je conditio sine qua non našega obstanka, ktera nam se mora spolniti na podlagi naravnega in narodnega prava, kakor se bodo Čehi na podlagi historičnega prava združili.

— V zadnjem listu smo našli notarje na

slovenskem Štajerji, kteri ne znajo ali nečejo slovenski uradovati ter med temi imenovali tudi g. dr. Wolfa v Gornjem gradu. Eden naših narodnjakov nam poroča, da je g. Wolf zmožen slovenskega uradovanja in da se je Slovencem vedno pravičnega kazal — kar v popravek radi konstatiramo.

— Srbski listi potrjujejo, da je imelo kneza Milana potovanje k ruskemu carju poleg političnega namena tudi to svrhu, napotiti ženitev mladega srbskega kneza z rusko veliko kneginjo Vero, hčerjo velikega kneza Konstantina Nikolajeviča. Vladni „Srbski Narod“ pripoveduje, da je bil cel ta predmet na diplomatskem potu rešavan in da so se od strani mogočnega ruskega dvora za kneza v Srbiji take simpatije kazale, da je moral knjez v Livadijo potovati. Isti srbski časnik poudarja veliko važnost za bodočnost jugoslovanske politike, ako se srbska vladajoča rodovina tudi krvno z Rusijo zveže.

— Belgradsko „Jedinstvo“ glasilo srbske vlade pretresuje končni govor srbskega vladarstva pred sklepanjem kragujevske skupščine. Iz tega članka posnemljemo sledeča mesta: „Posebno pozornost zasluži govor regentov, kjer se glede razmere k drugim soplemenim narodom, ki v njegovem sesedstvu žive, pravi: Srbija bode sredotočje za sorodne narode na Balkanskem poluotoku in izgled državam v izhodu. [Ta resnica, ktero vsak jugoslovansk rodoljub prizna, je sama na sebi značajna, ker jo čujemo iz ust onih oseb, ki vodijo osodo srbskega naroda in posebno one zemlje, ki bode „središče narodov na našem poluotoku.“

Politični razgled.

Nedeljska „Wiener-Zeitung“ prinaša kar enajst cesarjevih pisem, ki naznanjajo, da je imenovano sledečo ministerstvo: predsednik ministerstva: knjez Adolf Auersperg; minister notranjega: baron Lasser; minister trgovine: dr. Banhans; minister za uk in bogočastje: dr. Stremayr, minister pravosodstva: dr. Glaser, minister brez portfelja dr. Unger, minister kmetijstva vitez Chlumetzky. Za finančnega ministra ostane začasno Holzgethan. Poljski minister Groholski je pa odpušen, ravno tako baron Scholl dozdani minister deželne brambe. Nesto poslednjega bode izpolnoval obrst deželne brambe Julius Horst. Kar se tiče poljskega ministra na mesto Groholskega naročeno je v cesarjevem pismu Auerspergu naj svoje nasvete stavi. Torej Poljake hočejo vendar dobivati.

Ista številka „Wiener Zeitung“ prinaša cesarski patent, kteri razpušča deželne zbore: gornje avstrijski, kranjski, bukovinski, moravski in vorarlberški, — ter ukazuje naj se priprave za volitve takoj začno in novovoljeni deželni zbori

Listek.

Ljubezen in zakon.

Razmere, ktere zaznamuje naslov tega spisa se morajo šteti med najimenitnejše v človeškem življenji in ni človeka, kteri ni živel v njih. Z rajsko radostjo polni ljubezen mladeničevo in devičino srce in mislita si sloneč eden drugemu v naročji, da ni mogoče, da bi se ta sreča nehala. Vse vidita v rajskem svitu, povsod jima cveto rožice, vse je lepo, vse prijazno, vse mило in dobro. Pa to srečno stanje ima biti samo priprava, samo predigra večnemu združenji v zakonu, zavezi, ktera ima namen zedinjati moža in ženo za vkupno delovanje, za plod in odgojo bitij iste vrste. Tu pa se pogostoma nehajo mladostne sanje, stavijo se naenkrat zapreke na pot, tu samo premnogokrat britka resničnost uniči domišljevano srečo. Kakor torej pesništvo posebno rado nežne in poviševalne čute, ki iz spolnega nagona izvirajo, za svoje predmete jemlje, tako si zakon osvojujejo resni in praktični možje, posebno pravoslovci in učitelji narodnega gospodarstva. Romani, novele, pesmi

jemljo predmete svoje iz mnogovrstnega vpliva, ktere ga ima ljubezen na razmere v življenji, zapuste pa ljubeče, kakor hitro se oženijo; zakon spravlja na dan ženitvene pogodbe, izročilna pisma roditeljev, ki otrokom oženitvi svoje posestvo prepuščajo, obligacije, teorije učenih mož itd. itd. Kakor ideal in resničnost si stojita ljubezen in zakon nasproti. Marsiktera ljubezen, ki je vlivala ljubečima naskaljeno srečnost v srce, spremenila se je v zakonu v nesrečo, v britke izkušnje v življenji, druga je bila v kali že zadušena in zopet druga ni trpela tako dolgo, da bi se bila mogla kot zakon na svet prikazati. In pogledjmo zakone, ali so res samo igra, ktere prolog je ljubezen? — Ali so sploh zakoni, ki se vsled mladenske ljubezni sklepajo, po navadi srečni? — In ali po navadi zakoni res iz ljubezni izhajajo? — Vsa ta vprašanja bodo zaljubljenec žalostilni odgovor dobila, da ne! Statistična data pravijo, da se tedaj sklepa mnogo zakonov, kadar je — žito dober kup! Dà, ljubeča mladost, čitaj to neljubo resnico v Buckle-ovem delu o zgodovini civilizacije v Angliji! Pa ne ostraši se, ljubeče srce! Vživaj čisto srečo v bližini ljubljene stvari; potreba je pijano-

sti, da se človek strezuje; potreba je, da se človek moti, da ima neresnico za resnico, ako zadnjo hoče spoznati in les extrêmes se touchent: največji idealist postane rad najtreznejši realist.

Ni še dosti ljubečim nemilega rečeno v gori povedani resnici, ki pravi, da je število zakonov od žitnih cen odvisno, brez ozira na vso ljubezen, vse goreče obljube in prisege večne zvestobe; povedati moram še dalje, kake velike zapreke stavijo učeni možje, imenitni misleci zakonu. John Stuart Mill, sloveč angleški logik, naroden gospodar in politik, hoče, naj bi moral vsak ženin dokazati pred ženitvo, da mu je mogoče rediti ženo in rodovino svojo in znano je, da je tudi bivši minister dr. Schöffle privrženec tega uka. Lahko se ugovarja, da bi teorija Millova v prakso prestavljena prostitucijo pospešavala in sploh morali mnogo škodovala, pa iz narodno-gospodarskega stališča ima neko opravičenost. Zakon je podlaga rodovine in posredno države, ktere namen je v prvi vrsti za materialen blagor državljanov skrbeti, ker ta rodi tudi duševni blagostan, in gotovo bi bilo želeti, da bi vsak bil otrok takih roditeljev, ki lahko svoje prežive. John Stuart Mill ne

18. decembra 1871 v svoje postavne zbirališča skličejo. — Izmed federalističnih deželnih zborov si niso upali razpustiti, ker nobenega uspeha za svojo prusoljublje ne pričakujejo: v Tirolu in na Českem. Dalmaciji so pardonirali — ker so baje Dalmatinci obljubili v rajhsrat iti, ker jih ni bilo v Pragi pri federalističnem shodu! Ravno tako je s Poljaki.

Kot program novega „nemškega“ ne avstrijskega) ministerstva prinaša „W. Ztg.“ deset vrst, v katerih hvali „značajne“ može, ki so ministri postali, ter pravi, da bodo državnim osnovnim postavam veljavo pridobili in vsem narodom „pravični.“ Kako so pravični, to se vidi iz njih prvega dela, da razpuščajo naš kranjski zbor samo zato, ker tam nemškutar Slovenu na tilniku ne sedi.

Veliki škandali so se godili v belgijski zbornici poslancev. Poprejšni liberalni minister Bara je vlado, ktera obstoji iz katoliško-konservativne stranke, vprašal kako je to, da je imenovala nekoga Dedeckerja za guvernerja v Limburgu, dasiravno je vedela, da je poslednji udeležil se Langrandovih sleparskih kupčij. Ob enem je Bara ministerstvo in konservativno stranko obdolževal, da se je udeležila Landrandovih goljuhtij. Ta interpelacija je zbudila velik brum. Množica se po ulicah zbira in upije, insultira ude konservativne stranke, zahteva naj ministerstvo odstopi itd. Mir se z vojaštvom ohranjuje. Cela stvar še ni jasna, ker ministerstvo in konservativna stranka nista še dosti govorila. Počakati je na njih zagovor.

Svoboda na Angleškem nam osvetljuje brzoglavna vest, ktera poroča, da so v Bristolu napravili delavci velik meeting (tabor), na katerem so sklenili snovati republikanska društva in delati za uvedbo republike v Angleškem. In policija, ki pri nas lojalne taborje prepoveduje, na Angleškem ni storila ničesa.

Razne stvari.

* (Kranjska kmetijska družba) je imela 22. t. m. svojo letno skupščino. Čitala so se sporočila o letošnji letini, ktera so podružnice poslale; ta so po večjem neugodna in nekterim okrajem, posebno postojnskemu, žuga lakota. Slaba letina je bila tudi v okrajih: Bistrica, Senožeče, Planina, Novo mesto, Metlika in Rače. Družba sklone po nasvetu tajnika dr. Bleiweisa napeti vse moči, da se deželi pomaga, naj se napravijo komisije za silo, naj se nehajo eksekutivne prodaje zemljišč zaradi dolžnih davkov in naj se dolgovi kolikor največ mogoče odpusti. Deželni predsednik Wurzbach (ob enem predsednik družbe) obljubi svojo pomoč, pa naj dežela sama najpoprej skrbi, potem bode tudi država pomagala. Po pravilih izstopijo iz odbora gg.:

ostaja pri tej želji, hoče še več. Ne samo sklepi zakonov se imajo odvisni storiti od nekega materialnega blagostana, še zakonskim se ima zmernost priporočiti. Te teorije je sprejel tudi Schäffle, in ko je postal minister, so porabili dunajski šaljivi listi te njegove ideje, da bi ga smešili. Videl sem v enem teh listov namalanih celo stran majhnih otrok, ki so vsi Schäffleju norce kazali in vpili: „Pa vendar bomo prišli na svet!“ —

Prva misel Johna Stuarta Milla, ktero sem navedel, se še zdi izvedljiva, kar se pri drugi ne more trditi, ker k zakonski postelji beriča postaviti ni mogoče. Pa tudi prvo misel v postavi formulirati, zdi se mi nepotrebno, tudi iz narodnogospodarskega stališča. To bi bilo določilo, kakor smo jih imeli poprej o ceni mesa, teži kruha itd. To so reči, ki se same regulirajo in kakor mesar ali pek, ki se drzne, razmeram neprimerno drago svoje blago prodajati, ne ostane brez kazni, ker se brž konkurenti prikažejo, tako je kaznen tudi mož, ki se oženi in nima dosti dohodkov, da bi mogel ženo in otroke živiti, kmalu postane ostrašljiv izgled za druge zakonske kandidate v enakih razmerah. Da bi se prebivalci preveč pomnožili,

P. Kozler, Orel, Lassnig, Dimitz; dr. Ahačič je umrl; izvolijo se zopet gg.: P. Kozler, Orel, Lassnig, na novo gospoda Razlag in Schreier.

* (Kranjski dež. šolski svet) je v seji 2. nov. t. l. s priznanjem šoli prijaznega delovanja rudarskega društva v Zagorji dovolil imenovanemu društvu, da sme napraviti tretji šolski razred, namestiti še enega učitelja, in nedeljsko šolo odpreti. Dalje je dovolil dvema učiteljskima kandidatinjama, da smejo pred dopolnitvijo postavnih 15 let učiti, za druge je pa predložil prošnjo ministerstvu, naj jim manjkajoča leta spregleda; tudi je ministerstvu s svojim priporočilom izročil predlog za dovolitev vsaj 10 polovičnih državnih stipendij za učiteljske kandidate. Na vprašanje c. k. dež. vlade o določi časa, v katerem imajo učitelji vojaških vaj se udeleževati odgovarja dež. š. svet, da je mesec september za to najboljši, ker so v njem vsi učitelji šolskega podučevanja prosti. Vsled vprašanja vodstva realne in više gimnazije v Novem mestu, se sklone, podati ministerstvu uka prošnjo, naj se tudi v Novem mestu in v Kranji italijansčina kot moderen kulturni jezik izvoliti sme. Dalje se odloči o oproščenju šolnine.

* (Osmo predstava dramatičnega društva) v deželnem gledališču ljubljanskem je denes 28. novembra. Predstavlja se bodo tri igre: „Rudeči lasje“ veseloigra v 1 dejanji poslovenila Luiza Pesjakova, „Poglavje I. II. in III.“ veseloigra v 1 dejanji poleg českega poslovenila J. Mohorčič in končno „Vino, žene petje“ komična opereta v 2 dejanji, ktera ima prav prijetno muziko. Ker je to prva opereta letošnje sezone, nadejati se je da bode gledališče dobro napolneno, ter da bode občinstvo z obilnejšim obiskom pospeševalo predstavljanje operet, ktere prizadevajo veliko večje stroške nego navadne igre

* („Vipavski Sokol“) napravi besedo na slavo Dr. Franc-a Preširna, prvega slovenskega pesnika, dne 3. decembra 1871, v čitalnični dvorani. Program: 1) „Vitezovo slovo“, možki zbor. 2) Slavnostni govor. 3) „Nezakonska mati“, samospjev z brenčečim zborom. 4) „Slovo od mladosti“, deklamacija. 5) „Solzice“, čveterospev. 6) Sonato od A. Diabelli-a čveteroročno na glasoviru. 7) „Šopek narodnih pesmi“, nabral in povezal J. Kocjančič, poje možki zbor. 8) Tombola za uboge šolarje. 9) „Kdo vé čemu je to dobro.“ Šaloigra v enem dejanji, poslovenila Radoslav Silverster. Vstopnina 20 kr. — Sedež 20 kr. K tej veselici vse narodno občinstvo uljudno vabi.

Sokolov odbor.

* (V Konjicah v celjskem okraji) so ustanovili okrajno hranilnico.

* (Drava) bode po ukazu ministerstva notranjih zadev od Ptujja doli regulirana.

* (C. k. adjunkt okrajne sodnije v

Črnomlji) gosp. Janez Hudovernigg je dobil službo adjunkta pri okrajni sodnji v Rudolfovem. Če se ne motimo, je mož velik nemškutar.

* (Na Dolenjskem,) posebno pri Mokronogu, je bil zadnje dni večkratni potres.

* (Na dunajski univerzi) je med študenti različnih narodnosti do sedaj bila navada, da so vse, kar so hoteli svojim rojakom na znanje dati, storili z listom pisanim v svojem materinem jeziku, kterege so nabili na črno tablo. V zadnji seji akademičnega senata je filozofična fakulteta hotela, naj se vse take reči pišejo nemško, medicinska, naj se smejo pisati v dotičnem jeziku, pa naj se prida nemška prestava, juridična fakulteta pa je po prof. dr. Maassenu predložila, naj se taka oznaila smejo pisati v vsakem jeziku, samo dekanu se mora dati avtentična prestava, ako se njegov „vidi“ želi. Zadnji predlog je obveljal in tako je dunajski univerzi priznan poliglota značaj.

* (Pošta) je v celi Avstriji minolo leto razposlala 166,410.216 pisem; izmed njih je bilo 124,603.952 frankovanih, 7,233.262 nefrankovanih, 12,161.178 rekmandovanih in 22,412.142 poštnih plačil prostih. Dalje se je s pošto razposlalo 66,950.322 kosov novin, 11,589.012 poslanic pod križevno vezjo in 3,932.982 zapisnikov blaga.

* (Španjski kralj Amadeo I.), kakor znano sin italijanskega kralja Viktorja Emanuela, je že kot princ zvečer rad brez vsake družčine stikal po turinskih ulicah. To dela neki tudi sedaj še včas kot kralj v Madridu; pa ko nedavno enkrat gre na tak sprehod, čisto sam, brez znamenja svojega stanu, ga zgrabita dva potepuha, mu vzameta denar, kar ga je pri sebi imel in lepi kožuh, v hterege je bil zavil. Kralj beži potem naglo v svoj grad in bode sedaj menda že skrbel za večjo varnost v madridskih ulicah in v celi Španiji.

* (Sneg v Rusiji) je padel že 8. novembra tako velik, da se je za dolgo časa mogoče voziti samo s senmi. Mrzrote je po nekterih krajih že 20 gradov C.

* (Število časopisov v Avstriji.) Pri našamo število iztisov različnih časopisov, kteri so v Avstriji se štempljali l. 1860 in onih, ki so bili štempljani l. 1870.

Dežele	Leto 1860	Leto 1870
Spodnja Avstrija	30,851.240 iztis.	54,189.035 iztis.
Gornja	533.177	1,486.340
Salcburška	65.457	118.441
Štajerska	2,156.391	4,464.985
Koroška	2.000	109.264
Kranjska	91.500	427.880
Primorje	1,293.571	1,361.074
Tirol. in Voralb.	876.000	1,791.234
Dalmacija	—	149.600
Česka	3,916.324	12,119.585
Moravska	1,110.098	2,431.223
Šlezija	94.057	165.407
Galicija	1,082.131	2,569.760
Bukovina	3.539	—

Vkup 42,075.485 iztis. 81,383.857 iztis.

Po številu čitanih časopisov se sme soditi, kako je politično življenje in vidimo, da je na Českem se največ pomnožilo število čitanih časopisnih iztisov. Lep napredek se vidi tudi po deželah, kjer Slovenci stanujejo in v Dalmaciji. Sploh pa se kaže, da se v Cislajtanijski mnogo političnega čita.

Popravek. V zadnjem listu ste se dve številk v sestavku o „prebivalcih ogerske krone“ krivo stavili. Slovanov je namreč pod ogersko krono 4,663.000 in Romanov 2,699.500.

Listnica uredništva. — Prosimo prijatelje našega lista na Kranjskem, da nam od vseh krajev o volilni agitaciji in o korakih nasprotnikov hitro poročajo.

Listnica opravištvaja: Gospod J. C. župnik v Ž. — Reklo se nam je, da bi še konzistorijalnega dovoljenja za rabo slov. „r. in k. m.“ in zato natisnenih še nemamo slovenskih. Torej počakajte še malo. Natisnemo vam pa že ako formular pošljete, kako hočete imeti.

Enotni drž. dolg v bankovcih	58	gld.	—	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	68	—	—	—
London	111	80	—	—
Srebro	115	75	—	—
C. k. cekini	5	54	—	—
Napol.	9	25	—	—

Prof. Dr. Lappierre-a Vbrizgovalno zdravilo

ozdravi*) v 3 dneh vsak tok iz seavnika, kakor tudi **belli tok** pri ženskah, če je tudi zastarel. Cena za steklenico s podukom o rabljenju 1 tolar 20 sreb. gr. Za poslan denar se strogo skrivno dobi po

A. Witt-a.

Linden-Strasse 18. Berlin.

*) Na stotine ozdravljenih.

(59—6)

Kovane uradno preiskavane **decimálne**
vage četirioglate oblike:

Nositeljna moč:	1	2	3	5	10	15	cent.
Cena, gld.:	18	21	25	35	45	55	
Nositeljna moč:	20	25	30	40	50	cent.	
Cena, gld.:	70	80	90	100	110		

Balancirne vage:

Nositeljna moč:	1	2	4	10	20	30	ft.
Cena, gld.:	5	6	7.50	12	15	18	
Nositeljna moč:	40	50	60	70	80	ft.	
Cena, gld.:	20	22	25	27.50	30		

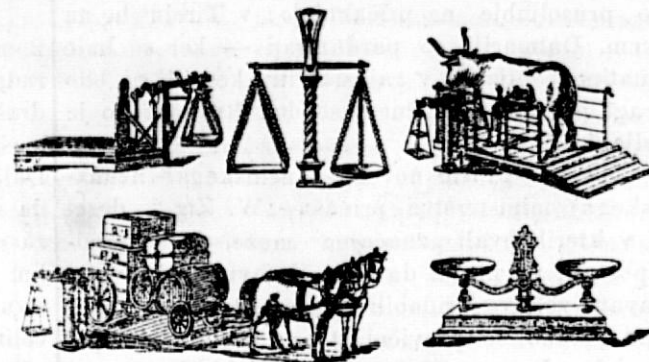
Vage za živino z železnim obročjem in utegi (gevihti):

Nositeljna moč:	15	20	25	30	40	50	cent.
Cena, gld.:	150	170	200	230	300	350	

Mostne vage:

Nositeljna moč:	50	60	70	80	100	cent.
Cena, gld.:	350	400	450	500	500	
Nositeljna moč:	120	150	200	300	cent.	
Cena, gld.:	600	650	750	900		

L. Buganly & Comp., fabrikanti vag in utegov. Dunaj, mesto, Singerstrasse Nr. 10.

Dalje vse sorte druge vage in utegi.

Naročilom proti pošiljanju denarja ali na poštno poduzetje ustreže precej: (11—36)

(74—2)

1 šče se

dober krčmar,

v gostilnico „Hotel zur Stadt Wien“, na Ptujem. Gostilnica ima dosti sob za popotne, z vsem celo uovim, ličnim pohišjem. Iederico itd. in se prevzame s 1. januarjem 1872, ali na račun ali v najem pod dobrimi pogoji na več let. V gostilnici se nahaja tudi narodna čitalnica. — Prašati se ima pri g. Mihael-u Planinšek-u ali pri g. dru. Ploju oa Ptujem.

Raimund Raza, Stadtquai Nr. 3 v Gradcu priporoča svojo najboljšo sortirano zalogo domačega in tujezemskega modnega sukna

in
blaga iz ovčje volne,

kakor tudi največji sprebir storjenih

oblek za gospode, dečke in otroke,

kakor je iz spodaj stoječega kazala cen razvidno:

Črn in barvan palmerston, kastor & Elastik, vatel po gld. 2.80, 3.60, 5.20, 6.60, 8.
Siv, moder, rujav, trap boj & biber po gld. 3.50, 4, 5.50, 7, 8, 9.
Črno sukno, brasil & tifet po gld. 2, 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50, 5, 5.50.
Črn in barvan peruvien po gld. 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50, 5, 5.50.
Črn in siv toskin po gld. 2.60, 3, 3.50, 4, 4.50, 5.
Najnovije v modnem blagu za cele o-

Če se pošlje mera, je za oprsnike in suknje dosti obseg okoli prs in za hlače dolgost koraka.

Na željo se pošljejo izgledi:

Talarji po predpisu najboljši izdelani od gld. 15 do gld. 35
Suknje za duhovne od 16 " 30
Zimske suknje od 12 " 50
Gorne suknje od 10 " 24
Plasči in raglani od 10 " 45
Meksikanski plasči s kapuco od 15 " 22
Popotna guba iz raševne od 10 " 20
Mestni kožuki od 40 " 100
Fraki od 15 " 25
Suknje za salon in hod 12 " 25

bleke od goldinarjev 2.50, do goldinarjev 7.
Najnovije blago za hlače in oprsnike od gld. 1.80 do gld. 6.
Šest četrti široka, fina raševna v vseh barvah od gld. 2.50 do gld. 3.
Štir četrti široka, fina, volnena raševna od gld. 1.60 do gld. 2.50.
Štir četrti široka raševna od 50 kr. do gld. 1.
Blago za talarje na 3 niti, krep, rips in lastin od 60 kr. do gld. 3.50.

Lovske suknje iz prave kmečke in najboljše štajerske raševne, tirolskega sukna in dubla od gld. 6 do gld. 22.

Zunanja naročila se hitro za povzetje storijo, za rečno in najcenejšo postražbo se garantira, nevšečne reči se radovoljno zamenjajo. (68—3)

Vse, kar p. t. prejemnikom ni všeč, se vzame nazaj ali se za drugo blago zamenja, dokaz najstrože solidnosti.

Lišp po nizki ceni za gospe in gospode.

Ta iz novega metala („**novo** ali **talmi-zlato**“ imenovanega) narejen lišp dela pravi lišp nepotreben, ker ta novi izdelek za pravim ne stoji ne v barvi ne v fazonu in je zraven to dobro, da cela reč četrti del ne stane tega, kar se pri pravem lišpu samo za fazon plačati mora: mogoče je tedaj si toliko večkrat najnovije in najmoderneje pripraviti. Še strokovnjaka ta izdelek lahko prekanj, tako dobro je vse ponarejeno.

Naj novejša reči za lišp.

najmodernejši fazon, iz novega zlata narejene, katere zlatu barvo zmerom obdrže in so zato pravim prekanljivo podobne, s ponarejenimi kamni ali z emailom, kakor fazon tirja.
broče, fine, 1 k. kr. 40, 60, 80, gld. 1.
najfinejša, 1 k. gld. 1.50, 1.80, 2, 2.50.
uhani, fini, 1 par kr. 50, 80, gld. 1.
najfinejši, gld. 1.50, 2, 2.50.
cele garniture, broče in uhani kr. 80 gld. 1.20, 1.60, prefino izdelane gld. 2, 2.50, 3, 3.50, 4, 5.
braselete, fine, 1 k. kr. 50, 80, gld. 1.
prefino izpeljane gld. 1.50, 2, 3.
Najlepši ovrtniki 1 k. kr. 90 kr. gld. 1.20, do gld. 1.50.
medaljonski, fini, kr. 20, 40, 60.
prefini, kr. 80, gld. 1, 1.50.
glavnički, z natikom iz novega zlata, kr. 80, gld. 1, 1.50, 2, 3.
prstani, zmotljivo podobni z raznimi ponarejenimi kamni 1 k. kr. 30, 40, 50, 60, 80, gld. 1.
najlepše urne verižice za gospode kratke kr. 50, 80, gld. 1.50, 2.
najlepše verižice za okolo vratu, fin benečanski fazon gld. 1.40, 1.80, 2.
igle za gospode kr. 20, 40, 60, 80.
predraščene gumbke, kr. 10, 15, 20, 30.
manšetne gumbke 1 par kr. 20, 30, 40, 60, 80.
gumbke za ovrtnike po 5 in 10 kr.
cele garniture, predraščene in manšetne gumbke, najlepša izpeljava kr. 50, 80, gld. 1.50.
1 zvezek urnih priveskov, zelo lepo sestavljen kr. 60, 80, gld. 1.
prstani iz pravega zlata s kamni gld. 1.50, 2, 2.50.
srebrne verižice, 13lotne, puncirane ognji pozlačene, kratke, gld. 3, 50, 4.
13 lotne, puncirane dolge verižice za okolo vratu gld. 6, 7.
13 lotni srebrni medaljonski v ognji pozlačeni in emailirani gld. 2.50, 3.

Prefino izpeljan briljanten lišp.

Tudi strokovnjak se pri tem lahko zmoti. Ta lišp je v pravo srebro vkovan, z zlatimi podlagami in iglami, ponarejeni briljanti so iz prefino brušenega gorskega kristala, kateri živga ognja nikoli ne izgubijo. Tudi so drugi kamni neznatljivo ponarejeni.
1 broša gld. 4, 5, 6.
1 par uhanov gld. 4, 5, 6. (43—3)

Predstojee blago se dobi po tej ceni v taki vrednosti le v podpisani zalogi. Zapisnike cen dajamo zastoj od vseh v zalogi ležečih reči. Posestvo enega exemplara je za vsakega zanimivo.

Der Pracht-Bazar A. Friedmann, Wien, Praterstrasse 26.

1 par gumb za predraščanje gld. 2.50, 3.50, do 4.50.
1 igla za gospode gld. 1.80, 2.50, 3, 4.
1 prstan iz briljanti iz zlata gld. 1.20, 1.50, 2, 3.
1 križci in srca za okoli vratu gld. 2, 3, 4.

Večno dišeči lišp,

iz prave indijske rastline, katere naravno vonjavo vedno obdrži in ki je v najnoviji obliki. Eleganterjšega ko ta lišp niti in zavoljo vonjave je zelo priljubljen: če gospa garnituro tega lišpa nosi in v kak salon pride, ga v malih minutah parfumira.
1 broša 80 kr. do gld. 1, 1.20, 1.50.
1 par uhanov kr. 80, do gld. 1, 1.50.
1 braseleta kr. 50, 60, 80 do gld. 1, 1.50.
1 ovrtna verižica kr. 60, 80 do gld. 1, 1.50, 2, 2.50.
1 dišeča urna verižica za gospode gld. 1.40.

Eleganten, moderen in sijajen

je novi rokoko-lišp, katerega so vsrednjem veku le knežje osebe nosile: tak lišp pa, moderen in prenatet je zares umeten in lep.
1 garnitura, broče in uhani gld. 2.50, 3.
1 najfinejša sorta gld. 4.50, 5, 6.
1 medaljon gld. 1.60, 2, 2.50.
1 prav fin gld. 3, 4, 5, 6.
1 par igel za na glavo gld. 3, 4, 5, 6.
1 križec za okoli vratu gld. 1.80, 2.50, 3.
1 zapestnik, sijajen gld. 5, 6.50, 7.50.
1 ovrtnik gld. 3.50, 4.50, 5.50.

Črni, črtverovogelni lišp.

Ta moderni lišp je na štiri voglice brušen, se zato posebno znaša in je vendar čudno dober kup.
1 garnitura, broče in uhani, 80, 50, 80 kr.
1 verižica okoli vratu 1- 2- 3vrstna, gld. 1, 1.50, 2.
1 par igel za v glavo 15, 25, 30 kr.
1 diadem kr. 60, 80 gld. 1.20.

Moderni črni lišp,

fino izpeljan, najlepši fazon in zelo trpoč iz stekla, jeta, lave, bivološkega rogu in kavčuka.
1 broša kr. 20, 30, 50, 80, gld. 1.
1 braseleta kr. 20, 30, 50, 80, gld. 1.
1 par uhanov kr. 25, 35, 50, 80, gld. 1.
1 verižica okoli vratu kr. 50, 80, gld. 1.
1 kratka verižica za uro kr. 15, 30, 60.
1 gumba za predraščanje kr. 4.
1 par gumb za manšete kr. 15, 20, 30, 40.
1 glavnički kr. 20, 40, 60, 80.

Povabilo za nakup novo izdanih Innsbruških tako zvanih Tirolskih sreček,

katere, kakor v poznejšem razloženo, so boljše, ko gotovi denar, in katere bodo prvič in prihodnjič že 3. januarja 1872 vzdignene.

Podpisana menjavnica si s tem dovoljuje svojim cenjenim P. T. privatnim prejemnikom in posebnim prijateljem naznaniti, da je prevzela od deželnege mesta Innsbrucka najeto posojilo v znesku od 1 milijona gold. avstr. velj. in prosí, naj se blagovoljno stori, da dotična prijazna naročila ali vprašanja samo podpisani menjavnici dojdejo.

Kratek razkaz nekaterih koristi, katere to posojilo daje:
1. To posojilo znaša skupaj samo 1 milijon goldinarjev in se z 2,535.910 gld. a. v. v 40 letih vrne in
2. Je razdeljeno v delne dolžne liste, katerih vsak mora biti vsaj po 30 gld. a. v. izžreban.
3. Bodo ti 4 krat na leto vzdigneni z glavnimi dobitki od 30000, 12000, 10000, 10000 gld. a. v. itd., dalje
4. Dajejo oni, ne glede na to, da je deželno glavno mesto Innsbruck prevzelo plačalsko dolžnost, kar gotovo vso garancijo daje, še s tem, da je dežele glavno mesto z vsem svojimi premakljivim in nepremakljivim premoženjem v sodniško cenjeni vrednosti nad 800000 gld. in z vsemi davki in dohodki, ki mu grede, porok, vsako sigurnost, ki je mogoča in se more želiti ali misliti in tako se lahko vsaki drugi srečki na stran stavi.
Da bi svojim P. T. prejemnikom dokazala, kako podpisana menjavnica sama o vrednosti in gotovosti tega papirja kot založnega kapitala misli, je sklenila, en del teh srečkov v ta namen rezervirati, da izreče in se zavže, vse pri njej od denes do

1. januarja 1872 v posameznih kosih po gld. 30 a. v. kupljene take srečke

(Če jih bo še kaj tako dolgo), eno leto t. j. do incl. 1. januarja 1873 po polni kupni ceni, t. j. tudi po 30 gld. v plačilo jemati, tako da potem takem vsak kupec takih srečkov ne da nič na risko, ker v teku enega leta ono srečko vsak trenutek lahko za celo kupno ceno v plačilo da in tako zastoj pri 4kratnem vzdiganju za glavne dobitke od 30000, 12000, 10000, 10000 itd. igra.

Take srečke brez te dolžnosti, jih nazaj kupiti, prodaje podpisana menjavnica vselej natanko po dnevnem kurzu in sedaj po 26 gld. a. v. kos. Te srečke se tudi dobijo v skoraj vseh menjavnicah na Dunaji in po provincah po dnevnem kurzu. Da bi si pa vsakdo take srečke kupiti mogel, je podpisana menjavnica drugo število teh srečkov odbrala, katere za 30 mesečnih rat po 1 gld. a. v. prodaje in pri katerih se po plačilu prve rate od samo 1 gld. in postavnih štampiljskih pristojb že pri prihodnjih vzdigatvah za glavne in sploh za vse dobitke igra. Tudi tukaj se podpisana menjavnica zavže, vse tako na rate prodane tako zване Tirolske srečke 8 dni po pripadu zadnje rate za ves nji plačan znesek nazaj kupovati. Podpisana menjavnica si dovoljuje delati svoje P. T. prejemnike pozorne na te nenavadne, izredne koristi, ki so z nakupom teh srečkov združene, in vabiti k hitrem nakupljenju (da bo mogoče se udeleževati te pribojškov, ker utegne število srečkov, katere hočemo nazaj kupiti, kmalo prodano biti) in misli, da sme izreči, da morebit ne bo nikogar (kteri se takih srečkov sploh udeležuje), ki ne bo videl povoda, kupiti si eno ali tudi več teh srečkov, ker ž njimi ni nikakoršen risko združen, ker se pri 4 vzdigatvah zastoj igra in se te srečke eno leto za celo kupno ceno v plačilo jemljejo. Prijaznim zunanjim naročilom naj se toraj poljubi dotični znesek s 30 krajcarji za 4 vzdigatvene liste l. 1872, kateri bi se potem franco pošiljali, če bi se želelo, franco poslati podpisani menjavnici.

(69—3)

Menjavnica c. k. priv. dunajske trgovske banke poprej Joh. C. Sothen na Dunaji, Graben, Nr. 13,

Izdatelj in odgovorni urednik Martin Jelovšek.

Lastnik Rapoc in drugi.

Tiskar: F. Skaza in drugi.